

Notitie inzake de Duivenvoordecorridor van de Vereniging tot Behoud van Oud, Groen en Leefbaar Voorschoten

Inleiding

In de Duivenvoordecorridor, gelegen tussen Voorschoten en Leidschendam-Voorburg, spelen een aantal ontwikkelingen die ons er toe nopen om middels deze notitie de toekomst van deze corridor aan de orde te stellen.

Enerzijds is door het verwijderen van kassen in de afgelopen jaren het open gebied van de corridor weer volledig in beeld gekomen, anderzijds dreigen woningbouwplannen van beide gemeenten de corridor zodanig aan te tasten dat het nu tijd is om de alarmbel te laten horen.

In deze notitie zullen we achtereenvolgens de bestuurlijke voornemens en besluitvorming van de afgelopen jaren voor deze corridor in beeld brengen (hoofdstuk 1 en bijlage 1), schetsen wat de plannen zijn aan Leidschendamse en Voorschotense kant (hoofdstuk 2) om vervolgens in hoofdstuk 3 de kern van het probleem aan de orde te stellen. Daarbij wijzen wij gemeenten en provincie op hun verantwoordelijkheid in deze en doen wij ook voorstellen hoe in deze verder te opereren.

Hoofdstuk 1 Relevante beleidskaders

Vrijwel alle beleidsnota's met betrekking tot de Duivenvoorde corridor voorzien in een functieverandering van het plangebied. Daarbij zal de plaatselijke glastuinbouw moeten wijken ten behoeve van groene functies en beperkte woningbouw.

De belangrijkste randvoorwaarden voor de herinrichting zijn:

- de (voorlopige) handhaving van de status Rijksbufferzone in de Nota Ruimte,
- de hieraan gekoppelde wens de bufferzone een sterkere recreatieve betekenis te geven,
- de aanwijzing tot natuurgebied dan wel agrarisch gebied in het streekplan Zuid-Holland West
- de sanering van de glastuinbouw en de mogelijkheid van "Rood voor Groen-strategieën" bij de groene inrichting van de corridor
- de aanwijzing van het plangebied als "Beschermd stads- en dorpsgezicht"
- de wens tot groenontwikkeling in het kader van het Investeringsbudget Landelijk Gebied
- de aanwijzing van de corridor als groene schakel tussen het Groene Hart en het strandwallenlandschap rond Wassenaar

Voor een nadere toelichting op het bovenstaande zie bijlage 1

Hoofdstuk 2

Samenvatting Stedenbouwkundig plan herinrichting Duivenvoordecorridor Leidschendam (OKRA landschapsarchitecten)

Dit is een globaal onherroepelijk Bestemmingsplan d.w.z. het Uitwerkingsplan moet nog worden opgesteld. De gemeenteraad van Leidschendam-Voorburg heeft het stedenbouwkundig plan op 1 oktober 2013 vastgesteld. Het beeldkwaliteitsplan is vastgesteld op 4 februari 2014.

Om het project financieel mogelijk te maken wordt er (op beperkte schaal?) woningbouw ontwikkeld. In de Duivenvoordecorridor verdwijnt de glastuinbouw en maakt plaats voor o.a. vijf ruim opgezette woonwijken met veel groenvoorzieningen. Zeer misleidend is hier het woord 'buitenplaats' terwijl 'woonwijk' (alhoewel ruim opgezet) wordt bedoeld.

Voor de gemeente Leidschendam-Voorburg omvat de opgave de sanering van ca. 35 hectare glastuinbouwgebied (uitkopen van meerdere bedrijven, het slopen van de kassen en de aanleg van groen en blauw). Het bestemmingsplan voor deze ontwikkeling is inmiddels onherroepelijk vastgesteld. Hierin is vastgelegd dat ca. 75% van het glastuinbouw-gebied een groen-bestemming krijgt in de vorm van weiland, bos, siertuin, oppervlaktewater of recreatieve routes. Maximaal 25% van het te saneren glastuinbouwgebied wordt ontwikkeld als woning en/of private buitenruimte (circa 8,75 ha.).

Het plangebied wordt globaal begrensd door de gemeentegrens met Voorschoten, de Vliet (Rijn-Schiekanaal), de grens van de bebouwde kom langs Schakenbosch en de sportvelden en begraafplaats Noorthey. Dit plangebied wordt voor ruim 2/3 gevuld met kassen, opslagloodsen, waterreservoirs en (deels verwarmd) beton en asfaltvloeren. Het overige oppervlak bestaat deels uit open veldjes en deels uit vollegrondskwekerij. Het Stedenbouwkundig plan voorziet in de bouw van ca. 260 woningen. (218 percelen + 5 appartementengebouwen (men spreekt van 'hoofdgebouwen').

Woonwijk Noorthey globaal 300 x 400 m gebied op 300-700 m afstand van de Veurse Straatweg, waar 2 grote kassen (van ca. 2 ha elk) hebben gestaan. In deze woonwijk zijn liefst 3 appartementengebouwen gepland, en twee 'blokken' geschakelde 'twee-onder-een kap' (?) huizen; gemiddelde perceelgrootte $7 \times 30 = 210 \text{ m}^2$ (66 huizen) + 8 vrijstaande 'bos'woningen. Van de 3,5 ha (25%-norm) is slechts 2,5 ha voor woningbouw bestemd (1 ha is toegevoegd aan Leythof).

Woonwijk Leythof vrij klein gebied van ca. 2 ha op korte afstand van de Veurse Straatweg, naast/ achter de Gamma dat voor 50 % uit te verkopen percelen bestaat (perceelgrootte: 285 m²); 35 vrijstaande of "twee-onder-een kap"-huizen.

Woonwijk Vlietlust langwerpig gebied (circa 3,25 ha – 420 m lang) tussen Veurse Straatweg en de Vliet (ca. 100 m oever), ruim opgezette woonwijk met één appartementengebouw en 16 percelen (vrijstaande of "twee-onder-een kap"-huizen)- voldoet aan 25% norm.

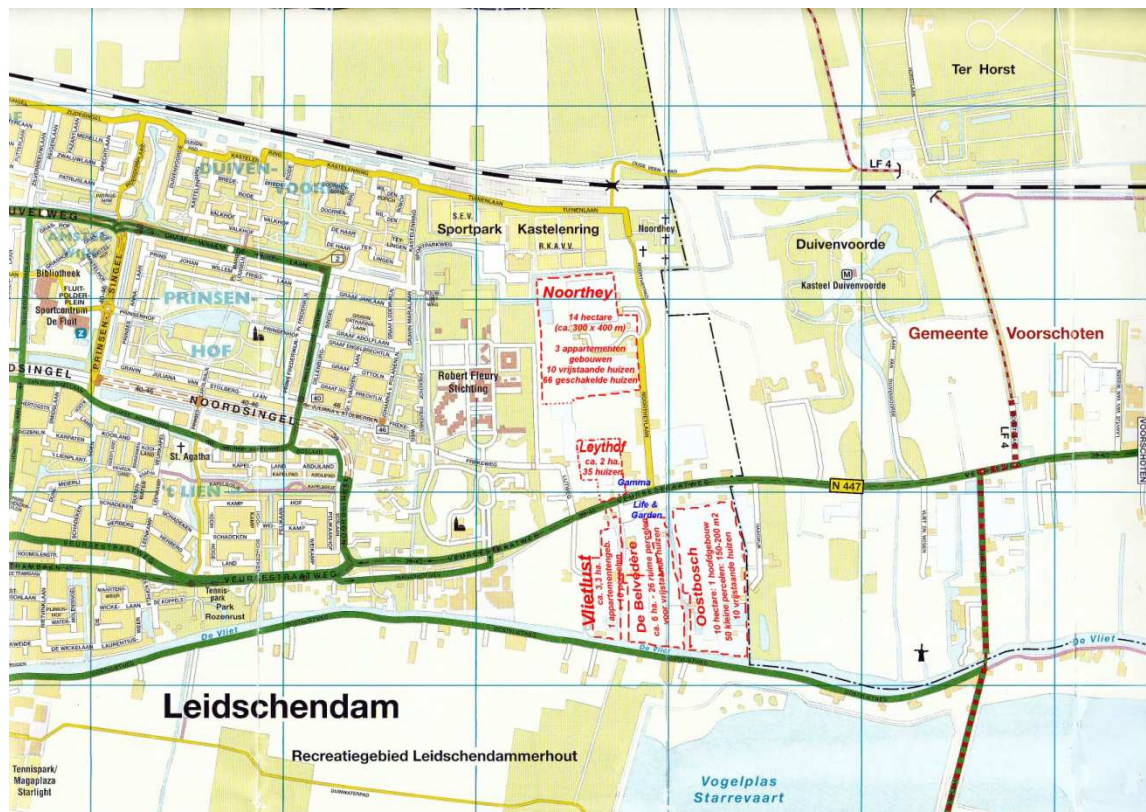
Woonwijk De Belvédère gebied tussen 'Life & Garden' en de Vliet, met ca. 150 m. oever langs de Vliet; alleen vrijstaande huizen (26) – 10 huizen als 'lintbebouwing' en 16 huizen gesitueerd rondom een hof.

Woonwijk Oostbosch met ruim 210 m oever langs De Vliet, circa 50 kleine percelen voor 'rijtjes'-huizen; 1 appartementengebouw en ca. 10 vrijstaande huizen.

Opmerking Het Stedenbouwkundig plan is uiterst ambitieus van opzet (en staat bol van prachtige 'vergezichten'). In dit rapport is geen enkele kostenraming (of zelfs de meest ruwe schatting) te vinden. De vraag dient gesteld te worden of de opbrengsten uit de verkoop van ca. 87500 m² grond (8,75 ha) voldoende zullen zijn om deze kosten en een deel van de saneringskosten te dekken.

Sanering van ca. 35 hectare glastuinbouwgebied – 25 % woningbouw

Woonwijk (Buitenplaats)	Locatie	Oppervlak	Aantal huizen (percelen)	Gemiddel de perceel- grootte	Bijzonder- heden
Noorthey	300-700 m. v.d. Veurse Straatweg	ca. 14 ha (2,5 ha bebouwd)	ca. 80 percelen + 3 appartementen -ten- gebouwen	210 - 235 m ² en 1000 m ² (8 stuks)	Centraal gelegen parktuin van 1,5 ha
Leythof	Aan de Veurse Straatweg tussen Schakenbos ch en de Gamma	ca. 2 ha (50 % bebouwd)	ca. 35 vrijstaande en 'twee- onder-een- kap'- woningen	285 m ²	
Vlietlust (100 m 'Vliet')	Tussen Veurse Straatweg en de Vliet	ca. 3,25 ha (25 % bebouwd)	16 percelen + 1 appartementen -tengebouw	250 m ² en 550 m ²	Beperkte publieke tuin van ca. 1000 m ²
De Belvédère (150 m 'Vliet')	Tussen Veurse Straatweg en de Vliet	ca. 6 ha (25 % bebouwd)	26 percelen	500 - 600 m ²	Parktuin ca. 4000 m ²
Oostbosch (210 m 'Vliet')	Tussen Veurse Straatweg en de Vliet	ca. 10 ha. (25 % bebouwd)	60 percelen + 1 hoofdgebou w	150 - 200 m ²	Haven + parktuin ca. 8000 m ²
Totaal (getallen zijn benaderingen)		ca. 35 ha. 25 % bebouwd	218 percelen + 5 hoofdgebouwen		

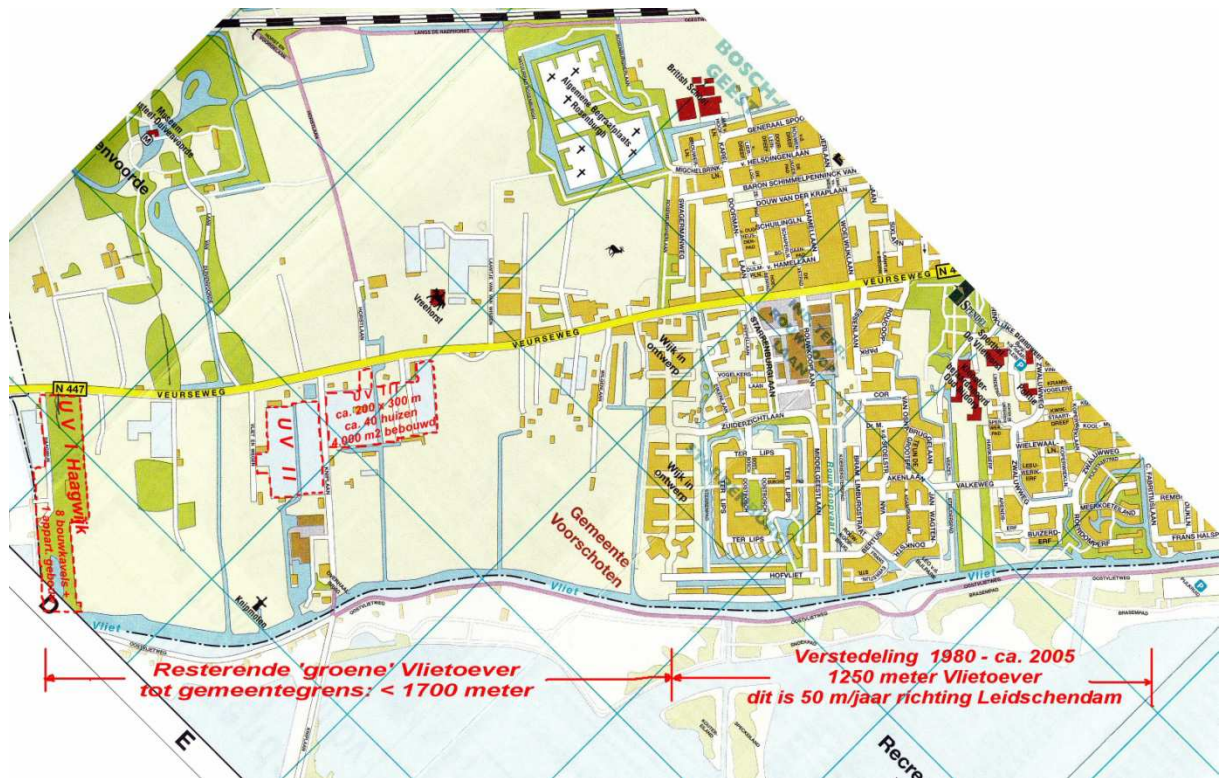

Nb. Zeer recentelijk is gebleken dat dit plan op een financieel fiasco dreigt uit te lopen, met een tekort van 15,7 miljoen euro op de grondexploitatie. Tijdens een besloten vergadering heet de gemeenteraad het bestuur opgedragen om met voorstellen te komen dit tekort terug te dringen. Voor de raadsvergadering van 11 november 2014 zal bekend worden gemaakt hoe het raadsonderzoek naar het ontstaan van dit tekort wordt vormgegeven.

Duivenvoordecorridor – Gemeente Voorschoten

Plattegrond Voorschoten, 1954 (pas 70 jaar geleden !!)

Uitwerkingsplannen UW I - Haagwijk, UW II en UW III - Roosenhorst

Uitwerkingsplan I (UW I): Haagwijk bestaat uit 8 bouwkvavels (3 verkocht, 2 opties) en een appartementengebouw met maximaal 11 appartementen

UW II ligt ten zuiden van de Kniplaan; de hier aanwezige kassen zijn nog niet gesloopt.

UW III Roosenhorst ligt ten noorden van de Kniplaan op korte afstand van de Veurseweg : ca. 300 m. lang en ca 200 m diep. In de Adviesnota aan de Raad van 16 sept. 2014 wordt een bestemmingplanwijziging voorgesteld om een oppervlak van 4000 m² te bebouwen (i.p.v. 2000 m²) - huisoppervlak niet perceel-oppervlak!. (voor een huis van 8 m breed en 12,5 m diep zijn dat 40 huizen). Percelen ca. 30-40 % oppervlak UW III. Er bestaan 3 varianten, die op elkaar lijken (ontwerpstudie 22-08- 2014).

Hoofdstuk 3 Wat zou het beleid moeten zijn?

In het eerste hoofdstuk van deze notitie is omstandig uiteengezet wat de voorgeschiedenis van de Duivenvoordecorridor is en welke beleidsoogmerken daarmee werden en worden nagestreefd. Kern van de overwegingen is dat het vroegere open karakter van de Duivenvoorde corridor moet worden hersteld en dat daartoe geïnvesteerd moet worden in een kwaliteitsherstel en -behoud van dit gebied, zodat het oorspronkelijke unieke landschap weer terugkeert.

In het tweede hoofdstuk is geschetst wat de voorgenomen ontwikkelingen in de Duivenvoordecorridor tussen Leidschendam en Voorschoten zijn.

Aan Leidschendamse kant gaat het om een vijftal geplande 'buitenplaatsen' met een totaal aantal van 240 woningen. Die ontwikkelingen beslaan het grootste deel van de Duivenvoordecorridor in de gemeente Leidschendam-Voorburg. In de gemeente Voorschoten zijn de plannen voor Haagwijk in de uitvoeringsfase gekomen. Nu wordt voorgesteld om in het saneringsgebied UW III een 'buitenplaats' Roosenhorst met ca. 40 woningen te ontwikkelen. Voor het andere saneringsgebied UW II zijn nog geen concrete plannen bekend, evenals voor het kassencomplex langs het Laantje van van Wissen. Zowel de ontwikkeling aan Voorschotense kant en zeker aan Leidschendamse kant laten zien dat onder namen van (voormalige) buitenplaatsen er feitelijk kleine woonwijken ontstaan.

Deze ontwikkelingen staan op gespannen voet met alle mooie woorden in de diverse beleidsstukken op Rijks, Provinciaal en Gemeentelijk niveau. De discussie op gemeentelijk niveau in Voorschoten spitst zich toe op een louter financiële rekensom per deelgebied. Op de exploitatie van UW III mag geen verlies geleden worden met als gevolg dat als de kosten tegenvallen, er maar meer gebouwd moet worden. In het voorstel van B&W gaat dat zo ver dat voorgesteld wordt om bijna het gehele opgekochte gebied aan glas uit te geven als woningbouwlocatie. In de decembervergadering 2013 van de Raad heeft een eerste bespreking van dit voorstel plaatsgevonden. Toen heeft de Raad het College opgedragen een onderzoek te doen naar andere bestemmingen dan wonen, die eveneens kunnen bijdragen om het financiële tekort te verkleinen of op te heffen. In oktober van dit jaar (2014) is de uitkomst van dit onderzoek gepresenteerd in de commissie WRG van de Raad. De ontwikkeling van een

natuurbegraafplaats heeft enige support gekregen en heeft ertoe geleid dat een krediet van ca € 25.000 wordt gevraagd om dit verder te onderzoeken. Het college presenteerde echter tevens het voorstel om het gebied met een veertigtal woningen te bebouwen. Gelukkig heeft een meerderheid in de commissie WRG van de Raad nog geen steun uitgesproken voor dit voorstel. Telkenmale benadert het College de bestemming van UW III als financieel issue: de opbrengsten van dat gebied moet de aankoop dekken. Aan de bestemming 'groen' wordt geen enkele waarde toegekend, terwijl dat het oogmerk van deze hele operatie was.

Wij maken bezwaar tegen deze benadering, die een enkelvoudig financiële invalshoek heeft,

alsof de hele ontwikkeling als in hoofdstuk 1 geschetst een simpele financiële rekensom is. Waar is de visie gebleven dat de regio Haaglanden en de Leidse regio niet aan elkaar mogen groeien en dat het waardevolle gebied daartussen behouden moet blijven en in kwaliteit moet worden opgewaardeerd.

Weliswaar wordt bebouwing niet uitgesloten maar die dient beperkt te zijn en aan te sluiten bij de oorspronkelijke karakteristieken in het landschap. Dat is in de verder uitgewerkte plannen aan de Leidschendamse kant (met uitzondering van de naamgeving) absoluut niet herkenbaar en het voorstel voor Roosenhorst in Voorschoten gaat dezelfde kant op.

De drie gemeenten van het Pact van Duivenvoorde hebben van het Rijk en de Provincie een verantwoordelijkheid gekregen en aanvaard om het gebied tussen de Duinen van Katwijk en het groene hart van het Hollands-Utrechtse Veenweidegebied als een kwalitatief hoogwaardige ecologische verbindingzone te handhaven. Het ligt dan ook voor de hand als die gemeenten niet bij machte zijn om die verantwoordelijkheid waar te maken om dan naar Rijk en Provincie terug te gaan voor nader overleg hoe die verantwoordelijkheid wel kan worden waargemaakt. Let wel het gaat niet alleen om een voor Voorschoten en Leidschendam-Voorburg waardevol landschap, die waarde geldt voor de gehele regio Haaglanden-Rijnland en uiteindelijk ook het gehele land.

De colleges van beide gemeenten moet worden verweten dat men per ontwikkelingsgebied naar een financieel sluitende exploitatie streeft. Die benadering zal leiden tot het geheel volbouwen van de corridor in een aantal

elkaar opvolgende ontwikkelingsvoorstellen. Men zou moeten overwegen een ruimere exploitatieopzet te hanteren. Daarbij kunnen locaties binnen de huidige bebouwde kommen met groene resp. recreatieve functies, die goed in de corridor zouden kunnen passen, op een mogelijke ontwikkeling tot woongebied kunnen worden getoetst, zodat de groene en recreatieve functies kunnen worden uitgeplaatst naar de corridor. De verschillende bestemmingsplannen kunnen dan in een exploitatieopzet worden samengebracht, waardoor er nieuwe inkomstenbronnen ter beschikking komen voor het behoud van de corridor.

Verder dient een eenzijdige financiële benadering vanuit de woningbouw te worden gecorrigeerd. In het economische verkeer kunnen andere waardeneveneens in financiële termen worden gewaardeerd. Schone lucht, open ruimte, natuur- en cultuurwaarden hebben wel degelijk een economische waarde. Gepoogd dient te worden deze waarden in een algemeen schema bijeen te brengen, waardoor een zuiverder economische waardering van de voorgenomen plannen van de gemeente mogelijk wordt. Wanneer woningbouw als enige oplossing wordt gezien, zullen de andere economische categorieën het afleggen en gaan deze voorgoed verloren. Ooit weer omvormen van woongebieden in open landschap is een niet voorstelbare ontwikkeling. Beleidsmakers en bevolking dienen dit daarom duidelijk voor ogen te krijgen. Er zijn voldoende bruikbare methodes bekend om alle relevante waarden in een totaalbeeld bijeen te brengen.

Wie het pad betreedt van uitsluitende dekking door woningbouw zal door de hoge verwervingskosten gedwongen worden steeds meer kavels uit te geven, omdat deze kosten niet op marktconforme wijze door de voorgestelde 40 woningen kunnen worden opgebracht. Bovendien kan in het geval van Voorschoten de vraag worden gesteld waarom er wel in de financiële middelen ruimte kon worden gevonden voor de financiering van de parkeergarage onder het Deltaplein en de boortunnel van de Rijnlandroute en niet voor een groene ontwikkeling in de Duivenvoordecorridor.

Voor zover de gemeente dan vervolgens geen oplossing zou kunnen vinden, dient zij zich te richten op de mogelijkheden op bovengemeentelijk niveau. Voor ontwikkelingen op het gebied van natuur en landschap zullen de mogelijkheden op het niveau van Holland Rijnland, de Provincie en het Rijk moeten worden onderzocht en aangeboord.

Overigens is ons niet duidelijk wat de gemeente doet of gedaan heeft met de middelen, die in het kader van de ontwikkelingen van de Duivenvoordecorridor door de Provincie ter beschikking zijn gesteld.

Concluderend zijn wij van mening dat woningbouw op een schaal als de gemeente Leidschendam-Voorburg en met UW III nu ook de gemeente Voorschoten voornemens zijn te doen niet strookt met de oorspronkelijke bedoeling. Het open gebied tussen Voorschoten en Leidschendam wordt op deze manier verkwanseld. Beide gemeenten Leidschendam en Voorschoten mogen de Duivenvoordecorridor niet insnoeren tot het gebied van het landgoed Duivenvoorde alleen, maar moeten juist het landgoed Duivenvoorde in een bredere context inbedden. Dat was het beleidsvoornemen door Rijk, Provincie en Gemeenten herhaaldelijk in de diverse beleiddocumenten uitgesproken.

Bestemmingsplanwijziging:

Voor realisatie van het voorstel van B&W is een wijziging van het bestemmingsplan noodzakelijk. Dan zal zeker aan de orde komen of het een goede vorm van ruimtelijke bestemming is om een nieuwe woonwijk midden in de groene omgeving te plannen. Het ligt veel meer voor de hand om, als er al een uitbreiding zou moeten komen voor de bestemming wonen buiten de huidige bebouwde kom, dat te doen aansluitend aan de huidige bebouwde kom. Het plannen van een wijk midden in het groene buitengebied gaat in tegen de grondbeginselen van de ruimtelijke ordening en zal in een procedure daaraan getoetst moeten worden. Wij vinden dat die toets ook in juridische zin moet plaatsvinden en zijn dan ook voornemens om als de bestemmingsplanwijziging in procedure wordt gebracht die toets te bewerkstelligen.

Bijlage 1 Relevante beleidskaders, toelichting

De Duivenvoordecorridor is onderwerp van beleidvorming geweest binnen vier bestuurslagen: Rijk, Provincie, Regio en Gemeente. Op rijksniveau is de Duivenvoorde corridor is al in 1993 aangemerkt als **Rijksbufferzone**. In De Nota Ruimte (2004) wordt de corridor opnieuw als zodanig aangewezen met als hoofddoelstelling de handhaving van het overwegend groene karakter van deze buffer, zodat geen aaneengesloten stedelijke zone tussen het stadsgewest Haaglanden en de regio Holland-Rijnland ontstaat. De corridor moet als laatste doorgaande ecologische verbinding tussen het Groene Hart van de Randstad en het strandwallenlandschap bij Wassenaar gehandhaafd blijven. De regiefunctie voor deze ontwikkeling legt het rijk bij de provincie Zuid-Holland. De provincie heeft in het *streekplan Zuid-Holland West* hier verder uitwerking aan gegeven.

Een ander Rijksbeleidsterrein van cruciale betekenis voor de Duivenvoorde corridor is de cultuurhistorie. Het plangebied valt in het vroegere **Structuurschema Groene Ruimte** binnen de begrenzingen van het Strategisch Groenproject Landgoederenzone Haaglanden. Dit betekent dat bij nieuwe ontwikkelingen nadrukkelijk rekening moet worden gehouden met karakteristieke landschapspatronen en gebiedstypische vormen van grondgebruik. Vergelijkbare doelstellingen vloeien voort uit de **Nota Belvédère**, waarin delen van de Rijksbufferzone zijn aangewezen als “topgebied cultureel erfgoed” met als doel het behoud of de herontwikkeling van waardevolle cultuurhistorische elementen in de corridor. In het verlengde hiervan zijn delen van de Duivenvoordecorridor aangewezen als **beschermde Stads- en Dorpsgezicht**.

Op provinciaal niveau is op 19 februari 2003 het **Streekplan Zuid-Holland West 2003** vastgesteld. Het centrale deel van de Duivenvoordecorridor met het landgoed Duivenvoorde is daarin grotendeels aangewezen als natuurgebied terwijl de overige gronden van de aanduiding agrarisch gebied zijn voorzien (formeel: Agrarisch Gebied Plus). Andere relevante aanduidingen zijn: de aanduiding van een groene verbinding conform de ecologische hoofdstructuur op het terrein van het landgoed Duivenvoorde, de aanduiding van een beschermd stads- en dorpsgezicht in de gemeente Voorschoten en de status van “topgebied cultureel erfgoed” volgens de cultuurhistorische hoofdstructuur van de provincie Zuid-Holland. Het streekplan voorziet tevens in een volledige sanering c.q. uitplaatsing van de glastuinbouw in de Duivenvoorde corridor en een stimulering van de groene en recreatieve

functies. De hiermee gemoeide sanerings- en inrichtingskosten mogen in ieder geval gedeeltelijk worden gedekt uit de ontwikkeling van zogenaamde “groene woonmilieus”. In **Zevende partiële herziening van het Streekplan Zuid-Holland West 2003 Duivenvoordecorridor/ Westland c.a. (2008)** worden de randvoorwaarden voor de toekomstige functieverandering in de corridor vastgelegd. Hierin wordt bepaald dat het realiseren van woningbouw in de Duivenvoorde corridor is toegestaan om financiële middelen te genereren die nodig zijn om de kassen en bedrijfsgebouwen te verwijderen onder de voorwaarde dat maximaal 15% van het oppervlak van de te verwijderen opstallen gebruikt mag worden voor woningbouw (5 hectare bebouwd oppervlak) en 85% voor het realiseren van extra groen passend bij het bufferzonekarakter. De in het kader van de beoogde transformatie op te stellen uitwerkingsplannen zullen alle ter verkrijging van goedkeuring voorgelegd moeten worden aan het college van Gedeputeerde Staten.

Op 2 juli 2010 hebben Provinciale Staten de **Provinciale Structuurvisie, de Verordening Ruimte en de Uitvoeringsagenda** vastgesteld. Op basis hiervan is de Vlietzone als transformatiegebied benoemd. De Vlietzone wordt als schakel tussen stad en land ontwikkeld tot een robuust en aantrekkelijk gebied voor groen, natuur, recreatie en sport.. In de structuurvisie worden tevens provinciale landschappen beschreven. Het gebied van de Duivenvoorde corridor behoort tot het provinciale landschap '**Duin, Horst en Weide**' dat een belangrijke verbinding tussen de kustzone en het Groene Hart vormt. In artikel 2 van de verordening Ruimte wordt ingegaan op de bebouwingscontouren. Hierin wordt de 'ruimte-voor-ruimte' regeling genoemd op basis waarvan het mogelijk is buiten de bebouwings-contouren te bouwen. Waar de Provinciale Structuurvisie 2010 nog uitging van actieve ontwikkelingsplanologie en groei wordt in de integrale herziene Provinciale Structuurvisie (PSV 2013), in een later stadium samengevoegd met Mobiliteit, gesteld dat er behoefte is om delen van het ruimtelijk beleid tegen het licht te houden en beter te sturen op ruimtelijke kwaliteit. Hoofdpunt van deze integrale herziening is de nadrukkelijke invulling van de boven-regionale regierol van de provincie voor de ruimtelijke ordening.

De Provincie Zuid-Holland heeft de beleidsregeling onder de noemer '**Investeringsbudget Landelijk Gebied**' (ILG) ingesteld met als doel een voortvarende realisatie van de groenontwikkeling in en rond de stedelijke agglomeraties en de bufferzones. Voor de Duivenvoorde corridor voorziet dit programma in 29 hectare aan recreatie en bosherstel op het grondgebied van Voorschoten en 8 hectare op het grondgebied van Leidschendam-Voorburg. De

provincie heeft een tweetal ILG-bijdragen toegezegd aan de gemeente Voorschoten, te weten:

- ILG-bijdrage van € 3.015.500,- t.b.v.. verwerving 11,8 ha gronden/kassen (uitgekeerd);
 - ILG-bijdrage van € 630.750,- t.b.v. inrichting van de 29 ha RodS (Recreatie om de Stad)-gronden (nog niet uitgekeerd).
- Naast deze ILG-bijdrage is er nog een bijdrage vanuit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) aan Voorschoten toegekend. Voor zover na te gaan heeft de gemeente Leidschendam-Voorburg een soortgelijk bedrag ontvangen.

Op 24 juli 2009 is de **Regionale Structuurvisie 2020 Holland Rijnland** door het Algemeen Bestuur van Holland Rijnland vastgesteld. In deze structuurvisie wordt inzicht gegeven in de ruimtelijke ontwikkelingen tot 2020 (met doorkijk naar 2030). De Duivenvoorde corridor maakt deel uit van de te creëren ecologische en recreatieve groene verbinding tussen kust en Groene Hart. De gemeente Voorschoten in samenwerking met Leidschendam-Voorburg verplichten zich de kassen uit het gebied te zullen verwijderen. In de plaats hiervan komt er beperkte woningbouw terug in de stijl van de bestaande boerderijen en landhuizen in het gebied.

Het **Pact van Duivenvoorde** is een samenwerkingsverband tussen de gemeenten Voorschoten, Leidschendam-Voorburg en Wassenaar. Het Pact wil zorg dragen voor een duurzaam behoud van het groene gebied Duin, Horst en Weide. In december 2007 is het Visiedocument Duin, Horst, Weide, van rijksbufferzone tot regiopark gepubliceerd door de Pact van Duivenvoorde gemeenten . In april/mei 2012 gevolgd door het **Landschapsontwikkelingsplan (LOP) 'Duin, Horst & Weide'**. In het LOP wordt aangegeven dat het gebied vitaal en authentiek moet blijven, maar ook, waar dat kan toegankelijk wordt gemaakt voor wandelaars

*In maart 2003 hebben Voorschoten en Leidschendam-Voorburg de inmiddels verouderde **Structuurvisie Duivenvoordecorridor** opgesteld waarin de beleidskaders van de hogere overheden nader zijn uitgewerkt. De herstructurering van de corridor betekent concreet, dat tot en met 2015 in de gemeente Voorschoten en Leidschendam-Voorburg circa 80 hectare aan agrarische gronden, tuinbouwgrond en bedrijfsgronden een nieuwe bestemming zal krijgen. Ongeveer 75 procent van het glastuinbouwareaal zal een nieuwe inrichting krijgen als natuur. Daarnaast is het ook de bedoeling ook belangrijke onderdelen van oude buitenplaatsen te herstellen zoals op*

Haagwijk in Voorschoten of Noordhey en Oostbosch beiden in Leidschendam-Voorburg. De verwachting bestaat dat met de herstructurering een investering is gemoeid van tientallen miljoenen Euro's. Geconstateerd wordt dat voor de hele corridor een raamplan moet worden opgesteld dat inzicht biedt in de ontwikkelingskosten. Voortbordurend op de doelstellingen in de Structuurvisie hebben de Gemeente Voorschoten en de Stichting Duivenvoorde het inrichtingsplan '**van Glas naar Gras**' opgesteld (februari 2008). De ruimte voor ruimte regeling maakt het mogelijk om de glastuinbouw in het gebied op te kopen. Leidend hierbij is de *Zevende partiële herziening streekplan Zuid-Holland West 2003 Duivenvoordecorridor/ Westland c.a.* (2008). Maximaal 15% van het te saneren glasbestand wordt uitgegeven ten behoeve van woningbouw of een andere 'rode' functie. Ter voorbereiding van de bouwactiviteiten in de Duivenvoordecorridor is op 30 juni 2011 is door de gemeenteraad van Voorschoten het **Beeldkwaliteitsplan Duivenvoordecorridor** vastgesteld. Woningbouw is mogelijk binnen een beperkt aantal typologieën: buitenplaatsen, boerderijen, gebouwen in het lint. Dit beeldkwaliteitsplan komt in de plaats van de welstandsnota, voor wat betreft de Duivenvoordecorridor.

Conclusie

Vrijwel alle beleidsnota's met betrekking tot de Duivenvoorde corridor voorzien in een functieverandering van het plangebied. Daarbij zal de plaatselijke glastuinbouw moeten wijken ten behoeve van groene functies en beperkte woningbouw.

De belangrijkste randvoorwaarden voor de herinrichting zijn:

- de (voorlopige) handhaving van de status Rijksbufferzone in de Nota Ruimte,
- de hieraan gekoppelde wens de bufferzone een sterkere recreatieve betekenis te geven,
- de aanwijzing tot natuurgebied dan wel agrarisch gebied in het streekplan Zuid-Holland West
- de sanering van de glastuinbouw en de mogelijkheid van "Rood voor Groen-strategieën" bij de groene inrichting van de corridor
- de aanwijzing van het plangebied als "Beschermd stads- en dorpsgezicht"
- de wens tot groenontwikkeling in het kader van het Investeringsbudget Landelijk Gebied
- de aanwijzing van de corridor als groene schakel tussen het Groene Hart en het strandwallenlandschap rond Wassenaar